

PRVI SABAH...

Sve se zakotrljalo u pola osam (to je po srednjoevropskom vremenu 19:30).

Galerija.

Izložba slika sa obje dosadašnje likovne kolonije.

Naš sugrađanin prof.dr. Sulejman Bosto je napravio vremenski skok, prisjećajući se trenutaka iz svoga djetinjstva, svojih drugova koji su danas značajna imena u likovnoj umjetnosti.

Potom smo prešli u Pozorišnu salu.

Načelnik je otvorio Festival, a zaigrali su Trebinje i Bugojno.

To se zove ko(biva)produkcija.

Okrugli sto...

Ja bih ga nazvao „Oduženi sto“...

Brate, duži od predstave.

C c c...

Večera, pa „Holivud“.

E, to se ne može odužiti.

Sabah....

Večeras igra „Total“.

Totalno sam ubijeđen da će biti totalno dobra predstava.

P.S.

Sretan rođendan Marku Misirači!

P.S.2

#JMBG ZA DJECU BiH!!!

Razgovori sa okruglog stola BOJA KRVI I ILOVAČE

Marko Misirača, moderator okruglog stola, je poslije uvodne riječi i predstavljanja ansambla rekao kako mu je prilikom čitanja teksta, a kasnije i gledanja predstave bilo zanimljivo što se prvi put susreće sa našim bh. autorom koji govori posredno o ratu i ratnim posljedicama, ali na drugačiji način bez jednostrane priče i bez osude ikoga, tako da je ovaj problem uzdigao na jedan viši nivo. Interesovalo ga je šta je Vahida Durakovića inspirisalo da napiše ovaj tekst.

Vahid Duraković je rekao kako je i sam bio vojnik, te kako živi u takvom okruženju gdje se u čovjeku nakupe frustracije, a bio je inspirisan tekstom Simona Stevensa „Motor City“, tako da mu je pisanje ovog teksta bila jedna vrsta terapije jer i sam misli da je na neki način imao PTSP. Izrazio je zadovoljstvo što je ovaj tekst postavljen u koprodukciji, reditelju Željku Miloševiću je dao potpunu slobodu u radu na predstavi, nada se da će predstava isprovocirati mnoge da razmišljaju o ljudima sa PTSP-om.

Marko Misirača je primijetio kako je Milošević napravio vidljive intervencije na tekstu uvođenjem kabaretskog dijela, tako da je to jedno drugačije čitanje mračne priče koja na neki način predstavi daje bajkovit karakter.

Željko Milošević je potvrdio ovu konstataciju, te rekao da je prologom u predstavu htio da načne sve teme u tekstu da bi zainteresovao gledaoce. Za kabare smatra da je sredstvo kojim se može prikazati stanje u našem okruženju gdje se sve

ozbiljno na neki način podvodi u kabare, sve ozbiljne priče su izrugane u našem okruženju, najviše od onih koji nas vode, oni brišu sve ozbiljno i tako strada običan čovjek.

Marka Misiraču je interesovalo kako je Amel Ugarak pristupio kreiranju lika jer mu je uloga bila pasivna, trpio je radnju što je kontradiktorno, jer je bio glavni lik.

Amel Ugarak se složio da je njegov lik na neki način *trpimir* i to mu je bio najveći problem kao glumcu, jer njegova reakcija je zavisila uvijek od drugih, ali to je ipak za njega bio izazov. Pripremajući se za ovu ulogu čitao je o PTSP-u te zaključio da je ovaj sindrom u svim državama isti, ali se on krije, nije javno eksponiran, iako je sigurno veliki problem. Međutim, oni koji vode društvo kriju ga jer je liječenje istog veoma skupo. Također je govorio o procesu rada na predstavi, odnosno oko produkcije: s obzirom da je udaljenost Bugojna i Trebinja velika, nije bilo zgodno upakovati predstavu za dvadeset dana, pogotovo ansamblu Teatra Fedra koji svoje predstave radi duže i laganije.

Suad Velagić je zadovoljan saradnjom sa Željkom Miloševićem s kojim ne radi prvi put. Daljina jeste bila problem, ali ne neprevaziđen. Željko je čovjek koji živi teatar, naravno, bilo je rasprava u toku predstave, ali je sve na kraju lijepo završilo.

Sladana Zrnić, članica stručnog žirija, smatra da zbog afirmacije Festivala žiri treba da govori o predstavama, iako to možda nije uobičajeno. Zagovara da nema razlike između amaterskog i profesionalnog pozorišta, jer je 21. stoljeće. Smatra da su Bugojno i Trebinje dvije dobre pozorišne sredine, koje predstavljaju pandan profesionalnim pozorištima. Večerašnja predstava je izuzetno dobro postavljena, te je izdvojila dvije bitne scene: prva je scena ubistva, koja je uvijek škakljiva, a njen domet je da gledaoci vide krv i u tome su uspjeli, a druga je scena kada jedan lik govori o ubistvu, a drugi o sportu u čemu se baš vidi PTSP. Autor teksta Vahid Duraković je iz životnih priča crpio motive, a reditelji i glumci su to uradili vrlo čisto i tačno. Smatra da je kabaretski dio bio nakalamljen i, možda, u nekim dijelovima suvišan, posebno dio u kojem se predstavlja pozorište.

Sulejman Bosto, član stručnog žirija, takođe smatra da žiri treba da govori o predstavama, te da njihovi komentari ne predstavljaju nikakav dogmatski sud i on sam nije opterećen time. Svi članovi žirija su se poslije predstave složili da je ona čista, brižljiva i pedantna iako ova dva posljednja termina nemaju analitičku vrijednost, ali sugreriraju na određene vrijednosti. Dopada mu se što se priča oslobodila svakodnevnih političkih tema i spustila na individualno iskustvo - traumu. Pohvalio je ironijski ton, posebno u sceni kada profesor govori o idealizmu, tako da je njemu kao gledaocu testiranje teksta dobro teklo. Čestitao je ansamblu ne želeći da ulazi u individualno gradiranje jer su svi predani svojim ulogama, što je, naravno, rezultat rediteljskog

rješenja. Čak je i kabaretska igra odmjerena. Jedina zamjerka reditelju je bila u dinamici predstave za koju smatra da je aritmična i neizbalansirana (prvi dio je brži, a u drugom dijelu se priča odvija sporije).

Jasmina Čelebić se složila sa prethodnim komentarima ističući vidljivu predanost, želju i ozbiljan odnos prema radu svih aktera predstave. Kada je u pitanju kabaretski dio, nije joj jasno da li ismijava ili vodi glumce. Smatra da je trebalo ubaciti i riječ život jer su danas „glumci“ svugdje i na ulici i u parlamentu, svugdje... Sviđa joj se početak predstave u kojem su prikazani odnos glavnog glumca sa svima ostalima, ali joj nije jasno zašto je izostavljen lik sestre. Pohvalila je ženske likove u intimnim scenama koje nisu pretrčavale iste, već su to jako dobro i tačno uradile.

Željko Milošević je prvo pitanje dobro objasnio konstatacijom da je kabaretski lik imao i ironijski i bajkoviti i žalopojski i groteskni karakter, a kako će to neko vidjeti zavisi od gledaoca. Za lik sestre je rekao da se ne uklapa u sredinu jer je ona došla iz Njemačke i nije dijelila sudbinu ostalih.

Saša Živanov, član žirija publike, je dosada bio skeptičan prema amaterizmu, smatrao da se tamo gubi vrijeme jer neki ljudi samo uzimaju pare, međutim, večerašnja predstava mu je odagnala ovu zabludu. Oduševljen je predstavom, glumci su mu iskreni i on im vjeruje, pohvalio je tehniku predstave, scenografiju koja je za njega art.

Sahin Bečirović Gibe je rekao kako je najbitnije od svega da su večerašnji glumci uspjeli ispričati priču običnom gledaocu. On smatra da u svemu postoji podjela na dobro i loše i nikako ne priznaje podjelu na profesionalno i amatersko pozorište. Misli da su glumci Teatra Fedra i KS Male Stvari dosegli jedan zavidan nivo glume koji kontinuirano drže.

Željko Milošević je na kraju želio da istakne da je ovo praižvedba teksta i da osjeća ogromno zadovoljstvo što je dobio od Vahida tekst i potpunu slobodu rada na njemu.

A PUBLIKA KAŽE...

Melika Mahmutbegović: Čast mi je živjeti u gradu koji cijeni umjetnost, a upravo ovaj Festival je najbolji pokazatelj da naše Bugojno ne samo da cijeni, već slobodno možemo reći, i živi tim životom umjetnosti. Večerašnja predstava me oduševila. Posebno bih pohvalila saradnju dva pozorišta jer otvara nove mogućnosti i proširuje vidike, kako glumcima, tako i režiserima.

Dženana Ćosić: Obzirom na to da sam zbog obaveza bila spriječena pogledati premijeru ove predstave, sa nestrpljenjem sam očekivala početak Festivala. Kao što je bilo i očekivati od ove koprodukcije, glumci su profesionalno odradili svoj posao. Iskreno se nadam da će i ostale predstave na ovogodišnjem Festivalu biti na ovom nivou. Pohvale za Teatar FEDRA Bugojno i Kulturnu scenu „Male stvari“!

Emir Bušatlić: Predstavu sam gledao već dva puta i moram priznati da sam oduševljen načinom na koji su glumci prenijeli jednu ovako važnu poruku. Drago mi je što se i ove godine nastavlja tradicija Festivala FEDRA u našem gradu.

Berina Musić: Koprodukcije u pozorištu me uvijek oduševavaju, prvenstveno zbog dodatnih problema koje ovakav vid saradnje može predstavljati, kako za režisera, tako i za glumce. Ne mogu dati stručni sud o ovoj predstavi, ali sve pohvale idu za uigranost glumačke ekipe. Posebno mi se dopalo uvođenje jednog tipa igre u ovako ozbiljnu tematiku predstave. Na ovaj način ona nije strana ni nešto mlađoj populaciji.

Dino Hozić: Odrastao sam uz Fedru i njene festivale. Večerašnja predstava me oduševila. Prvi put je gledam i uvjeren sam da je sama tematika ove predstave izuzetno poučna. Pored toga, pohvale idu i za sjajnu glumačku ekipu koja je uspješno prenijela svoje emocije na publiku.

Majda Bevrnja: Prije svega željela bih da čestitam ekipi koja je radila na realizaciji ovogodišnjeg Festivala i, naravno, da im poželim još mnogo uspješnih predstava kao što je ova večerašnja. Bez obzira na zahtjevnost tematike, naši glumci su profesionalno odradili svoj posao. Na jedan neobičan način progovorili su o mračnoj strani našeg društva.

Ismir Forić: Predstava mi se jako svidjela, ispunila je sva moja očekivanja. Drugačije od Teatra Fedra nisam ni očekivao, navikli smo od njih da budu najbolji. 70230 samo naprijed!

KNJIGA UTISAKA...**Teatar FEDRA Bugojno i Kulturna scena Male stvari Trebinje
BOJA KRVI I ILOVAČE**

- Da nije Ajvatovice, bilo bi više ljudi.

Diego Milito

- Ha ha ha ha

K.S.

- Sve najbolje, odlična predstava!

Bez potpisa

- Predstava realna, odlično prikazana svakodnevnica. Sve pohvale za glumce.

Bez potpisa

- Predstava odlična, prikaz situacije u zemlji, glumci fenomenalni.

Bez potpisa

- Fenomenalan defile promašenih života. Hvala!

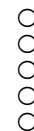
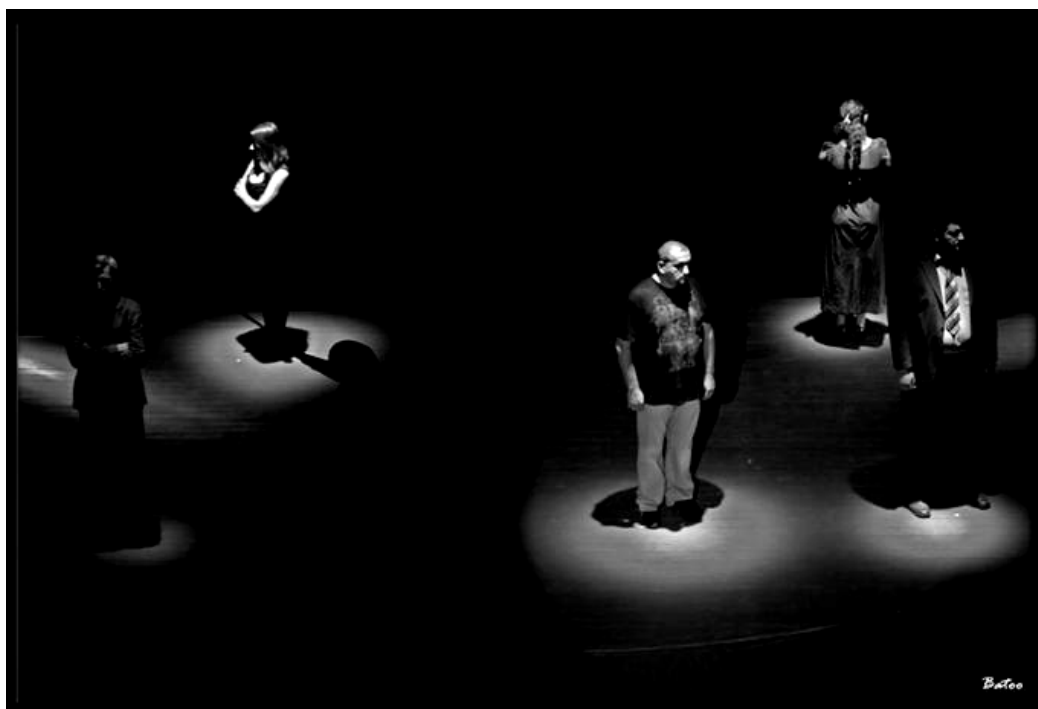
Maja

- Bilo mi je lijepo, i sve mi se svidjelo.

Imran

- Odlična predstava, see you again! :)

Thanks, Jasmina Jusufbašić!

PREDSTAVLJAMO...

AMEL UGARAK je rođen kao **vrlo pamatan i vrlo skroman** 1979. godine u Bugojnu, gdje i živi. Od 1996. godine je u Teatru FEDRA Bugojno u kojem glumi, režira, radi kao sufler, tonac, majstor svjetla... Trenutno obavlja dužnost Sekretara Teatra FEDRA Bugojno... Dobitnik je više nagrada za režiju, dramaturgiju i glumu na festivalima u BiH. Otac je dvoje djece (Une i Nedima), što se teško može zaključiti... Lijep je... U stvari **simpatičan**...kao što reče jedan Rus iz Poljske. Ima dva brata, od kojih je jedan u Australiji i normalno da njega više voli... :D

Najdraži momenti u životu su mu kada ga drugi hvale i takve razgovore o SEBI može slušati do kasno u noć...i više...

Predstavu BOJA KRVI I ILOVAČE je radio kao producent i kao vodeći lik, pa se umorio i više nego što je mislio, ali mu se sviđa krajnji rezultat...

U životu su mu bitne tri stvari... Porodica, Sreća i Teatar... ne nužno tim redoslijedom... I ponekad mu je krivo i teško što je to tako...

Više o Amelu možete pročitati u posebnom prilogu koji je dodatak ovog biltena... Jer nije bezobrazan k'o Vesna da onoliko o sebi piše :D

Poseban prilog vidite na stranici osam.

P.S.

Redakcija uočila njegovu skromnost.

POSEBAN PRILOG...

AMEL U DANSKOJ - GO

AMEL U BEOGRADU

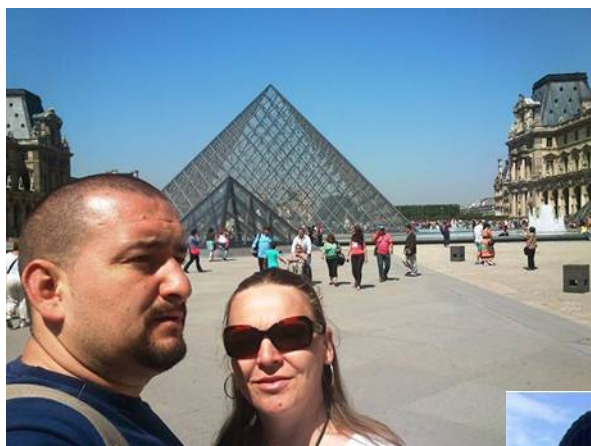
AMEL U PORTU - SURFA

AMEL U MANCHESTERU

AMEL NA SUTJESKOJ

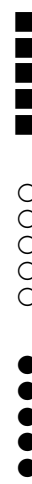

AMEL U PARIZU - SA L'AMOUR

AMEL NA ISLANDU

AMEL U ŠVEDSKOJ - MOTA

PREDSTAVLJAMO...

VESNA ĐURIĆ, rođena 25.09.1988. u Mostaru. Po zanimanju je diplomirani politikolog, ali ne radi nigdje. U pozorištu je od 2003. godine, od osnivanja Kulturne scene Male stvari. Do sada je igrala u više predstava, prvenstveno predstava za djecu. Pozorište joj je velika ljubav i do sada je prošla veliki broj pozorišnih radionica, kod nas i u inostranstvu. Više puta je predstavljala BiH

u međunarodnim projektima iz oblasti kulture i učestvovala na brojnim festivalima. Radila je i saradivala s pozorištima iz Banje Luke, Novog Grada, Bugojna i L'Aquille (Italija). U pozorištu najviše voli lutkarstvo. Trenutno radi kao voditelj dramskih radionica pri Kulturnoj sceni Male stvari, a obavlja funkciju sekretara KSMS i sekretara Interdisciplinarnog festa Dani Malih stvari.

«Rad na predstavi je prvenstveno bila jedna velika zabava i druženje i ostat će mi u sjećanju kao nezaboravno iskustvo. Ekipu iz Fedre znam od ranije, ali ovo je prvi put da zajedno radimo. Bilo je neobično, jer čovjek navikne na svoju ekipu, ali sve to ima svojih draži. Svi su bili divni prema meni, obzirom da sam jedina iz glumačke ekipe koja nije iz Bugojna. Na Željka, kao režisera, sam navikla. Radimo zajedno već deset godina, i što se tog dijela tiče, nisam imala problema. Uloga jeste zahtjevna, borila sam se dugo s njom, i čini mi se da sam se na kraju i izborila. Naravno, uvijek može i više i bolje.»

«U pozorište sam došla slučajno. Bila je to neka vrsta eksperimenta i na moje veliko zadovoljstvo eksperiment traje i danas. Već deset godina sam tu i ne planiram nigdje ići. Obožavam tu neiscrpnu energiju, tu magiju koju pozorište nosi, taj utjecaj na publiku i neiscrpne mogućnosti, tu slobodu u svakom smislu. Volim da radim s djecom i mislim da su oni divna i iskrena publika. Zbog toga najviše radim predstave za djecu.»

RAZGOVOR SA REŽISEROM... ŽELJKO MILOŠEVIĆ

Razgovaramo sa Željkom Miloševićem, režiserom predstave „Boja krvi i ilovače“, koja je u r a đ e n a u koprodukciji Teatra FEDRA i Kulturne scene Male stvari iz Trebinja i na početku smo ga zamolili da iznese svoje utiske o ovoj saradnji.

Ovo nije prvi projekat Kulturne scene Male stvari i Teatra FEDRA. Kao što se tokom prvog projekta moglo vidjeti, a drugi put

potvrdilo, ovakvi projekti i potezi su apsolutno potrebni u današnjem društvu, a naročito je to dobro što se dešava preko umjetnosti, jer to otvara više aspekata i mogućnosti drugačijeg sagledavanja stvari koje se dešavaju oko nas. Male stvari i Fedra su dva pozorišta koja su nekako od osnivanja Festivala uspostavili odnos koji je polako, čini mi se, prerastao ne samo u ono što se uslovno rečeno zove saradnja, nego i u nešto više. To je u nekom smislu postalo jedno tkivo i vjerovatno će vrijeme pokazati da je to prijateljstvo koje je postalo neraskidivo i u budućnosti rezultirati novim projektima. Bilo je zadovoljstvo čuti ljude od struke da je ovo primjer saradnje koji bi mogao da posluži kao model i profesionalnim pozorištima u Bosni i Hercegovini.

Kažite nam nešto o radu na samoj predstavi.

Meni je bilo veliko zadovoljstvo što sam dobio priliku da radim tekst Vahida Durakovića, koji je u više navrata nagrađivan. Drago mi je što sam zaista imao dobru saradnju s Vahidom, u smislu da sam imao odriježene ruke za određene rediteljske intervencije. Naravno, kao što je gospodin Velagić Suad, istaknuti reditelj i glumac Teatra Fedra, rekao na okruglom stolu da nije sve išlo baš tako glatko, bilo je tu rasprava i objašnjavanja, što je sasvim normalno za svaki proces rada. Čitavom procesu su doprinijeli glumci i autorski tim, kostimografi, dizajneri svjetla i zvuka, što je na kraju rezultiralo ovim teatarskim produktom. On je gotov, završen, mi smo se trudili da napravimo nešto što će imati svoju umjetničku vrijednost i sa zadovoljstvom ga nudimo publici.

VEČERAS:

TEATAR TOTAL VISOKO

Francis Veber
VEČERA BUDALA

Režija i scenografija
JESENKO MUZAFERIJA

Igraju:

Faik Salihbegović - PJER
Dženita Pinjo - KRISTINA
Mehmed Kardaš - ARŠAMBO
Adnan Tajić - PINJIN FRANSOA
Dževad Hasanbegović - LEBLAN SAMO
Azra Kadić - MARLENA
Milenko Manojlović - KONJAL LISJEN

Kostimografija: Vera Muzaferija

Majstor svjetla: Branislav Mirković

Majstor zvuka: Lordan Muzaferija

Majstor scene: Hamza Ahmetović

Plakat: Mersad Buza

Štampa: Studio Omerović

TEATAR „TOTAL“ VISOKO

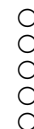
Amatersko pozorište u Visokom postoji već 61 godinu. Tokom svoje bogate prošlosti nosilo je razna imena da bi se od 1985. godine zvalo Teatar „Total“ i pod tim imenom proslavilo visočki dramski amaterizam kako na festivalima u Bosni i Hercegovini tako i na raznim festivalima i smotrama širom bivše Jugoslavije. Osim toga,

malo koje amatersko pozorište se može pohvaliti takvim kontinuitetom rada uprkos neprimjerenim uslovima rada (nikada nisu imali svoj radni prostor). Na dosadašnjem 41 festivalu amaterskih pozorišta BiH bilježe 37 učešća, što nijedno drugo amatersko pozorište u BiH ne bilježi. Oprobali su se u inscenacijama gotovo svih dramskih žanrova od klasičnih do savremenih južnoslavenskih i svjetskih autora, nastojeći uvijek dati svoj pečat kroz poetiku totalnog teatra i radost kolektivne igre. „Total“ trenutno okuplja oko 30 članova (sa rasponom starosti od 15 do 55 godina) angažovanih u tri pogona uslovno nazvana: srednjoškolci, studenti i veterani, i radi više nego ikad, prkoseći svim krizama i neuslovima, uživajući u stvaranju i druženju.

VEČERA BUDALA...

„Večera budala« Fransisa Vebera je komedija zabune gdje se zabune ulančavaju i jedna drugu dramaturški produbljuju i usložnjavaju stvarajući zanimljiv komični ambijent.

To je komedija o ljudskoj gluposti, njenoj pogubnosti i razornosti za one koji upadnu u njene zamke jer glupost ima samo jedno pravilo, a to je glupost, i koliko god je mi ismijavali i odbacivali, ona je tu pored nas i u nama kao trajno savršenstvo nesavršenog svijeta.

O REDITELJU

Jesenko Muzaferija je rođen u jesen u Visokom.

Studij južnoslavenskih književnosti završio je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Već kao dječak bio je posmatrač a ponekad i učesnik amaterskih predstava koje je režirao njegov otac Zaim. Od studentskih dana do 1996. godine u Teatru „Total“, kojeg je osnovala i redateljski predvodila njegova sestra Gordana, Jesenko je ostvario dvadesetak uloga i desetak scenografija.

Kao režiser u Teatru „Total“ debitovao je 1990. godine i do danas postavio dvanaest predstava, radeći za svaku i scenografiju. Voli eksperimentisati sa teatrom novog doba mu je Hristo Bojčev.

apsurda, a omiljeni pisac

POSLOVICA DANA**Ne diraj lava dok spava...****Razotkrivanje poslovice...**

U plaho davna vremena živio čovjek po imenu Gilgameš. Jedna trećina čovjek, a dvije bog. Svašta radio, bio vladar, pa mogao. Uzoholio se, brate, pravo. Narod ga počeo mrziti, pa stvorio divljeg čovjeka po imenu Enkidu (ovo ne treba doživljavati bukvalno, nije ga stvorio narod, ali da ne idemo u detalje).

Enkidu bio kao kasnije Tarzan. Ono, snažan, kosat, zgodan, a divlji. Zakačili se njih dvojica k'o u filmu, tuča do zore, a onda postali pravi ahababi! Ma, krvi bi dali jedan drugom da je zatrebalo. Jedan dan Gilgameš je otišao u stepu. Mislilo je o životu, o ženama, o vjetru... Odjednom je čuo čudan zvuk. GRRRRRRR....

Okrenuo se i ugledao šarenu divlju zvijer. Tigar.

Gilgameš ga je prodorno pogledao, a potom iz torbice izvadio veliki sat, budilnik. Uzeo je kanafu i svezao sat, a stalno je gledao u tigra. Onda je zaljuljao sat desno, pa lijevo, desno, lijevo, desno, lijevo... Govorio je: „Ti spavaš, ti spavaš, ti spavaš...”

Tigar se otimao, šapama podizao očne kapke, ali džaba. Srušio se kao kula od karata. Utom se prišunjao Enkidu, Gilgamešov ahabab. Krenuo je prema tigru, a Gilgameš je uzviknuo: „Ne diraj lava dok spava!”

Kažu da se poslije ispravio rekavši: „Ne, ne, ne lava, ne diraj tigra dok spava.”

Međutim, mediji kao mediji, narod kao narod, prihvatio je tu rečenicu koja i danas živi.

OD SUTRA... MALA SALA - 10,00 SATI -

Radionice
SCENSKI POKRET
voditeljica Slađana Zrnić

Od ponedjeljka, 01.07. do petka, 05.07.2013. godine svaki dan će se u Maloj sali održavati radionice scenskog pokreta, koje će voditi naša glumica i članica ovogodišnjeg žirija Slađana Zrnić. Presentacija radionica će se desiti u subotu 06.07. u Maloj sali sa početkom od 10,00 sati...

Slađana Zrnić je glumica sa stalnim profesionalnim angažmanom u Narodnom pozorištu Republike Srpske, a čest je saradnik i u Dječijem pozorištu RS, Gradskom pozorištu Jazavac i Ateljeu 212 Beograd. Akademiju Umjetnosti Banja Luka, odsjek gluma, u klasi profesora Nenada Bojića, završila je 2003. godine. Nakon završenog studija u Banjoj Luci upisuje specijalističke Interdisciplinarne studije na Univerzitetu umetnosti u Beogradu u klasi prof. Vere Milanković i prof. Marine Marković, odsjek Američki mjuzikl. Specijalističku tezu brani koncertom na Kolarcu, Beograd, 2004. godine. U toku studija je saradivala sa Helsinškim odborom za ljudska prava RS u Bijeljini, sa profesorom Duškom Kondorom bila je osnivač Škole za ljudska prava RS i kreator radionice Edukacija u teatru, koja je podrazumijevala osnove glume i primjena edukacije na djecu BiH radi što boljeg upoznavanja i zdravije komunikacije, naročito na djecu koja su bila ugrožena ratnim dešavanjima. Škola je trajala osam godina, dva puta godišnje u Banjoj Luci i Bijeljini, također je realizovana i u Njemačkoj, Jozefstal, gdje su školu pohađala djeca iz Njemačke, Austrije, Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Radila je u Školi građanske hrabrosti Svetlane Broz na Igmanu 2006. godine. Na poziv Sanele Vidović, osniva Amatersku pozorišnu trupu Milenijum 2006. godine. Gdje radi kao voditelj radionice glume i kao umjetnički direktor. Učestvovala je na raznim seminarima koji su vezani za nevladin sektor u San Marinu, Budimpešti, Lisabonu u Atini je bila organizator izložbe Europartners. Snimila je desetak kratkih filmova od kojih su neki nagrađivani na međunarodnim festivalima kao i pet dugometražnih tv filmova. Saraduje sa producentским kućama u Srbiji i Hrvatskoj a saradnja je realizovana kroz desetine tv serija. Trenutno saraduje sa jazz bendom Combine Quartet.

OBAZIRANJA...

- FEDRO:** Nalijder mi još jedan findžan.
FEDRINICA: Hoću, evo...
- FEDRO:** Jesi vidjela one plave što se šigica sinoć?
FEDRINICA: Ono je takva uloga, ja je znam, mirna, tiha, povučena, smipatična, skromna...
- FEDRO:** Ohani sa epitetima.
FEDRINICA: Ha?
- FEDRO:** Kažem da smanjiš doživljaj. Fališ je ko da si je rodila.
FEDRINICA: Imamo samo malog Fedraa, ja bih rađala, ali znaš, moraš i ti učestvovati u tome.
- FEDRO:** Ja ti te smiješne pokrete više neću praviti, a gdje si vidjela da stara rora rađa.
FEDRINICA: Šta stara, tek mi šeset...i neka...
- FEDRO:** Nisi ti ona iz novina, ti si, bona, starica.
FEDRINICA: Uf, da je mene malo našminkat, bila bi ista Merlin Monro.
- FEDRO:** Ona je plava, a ti sijeda kao neki sijedi starac.
FEDRINICA: Vidiš, one današnje cure, da ih opališ čekićom u glavu, otpado bi puder ko fasada.
- FEDRO:** Što si skoptisala na cure, pomiri se sa prolaznošću jednog ljudskog života, sa neumitnom prolaznošću mladosti i ljepote...
FEDRINICA: Hej, šta si se raspizdio, de zaplači.
- FEDRO:** (okreće glavu, briše suze) Šta ću kad sam emotivan, na dedu.
FEDRINICA: Bogami si ti na nenu, i ona je vazda trljala očne kapke. ■■■■
- FEDRO:** Imala konjuktivitis, a nije imala maza za to.
FEDRINICA: Dobro, uzmite to sa rezervom, nisam baš tako mislila, muški se trljaju doli, a žene trljaju kapke...u nedostatku... ○○○○
- FEDRO:** Oh, ode ti u erotiku.
FEDRINICA: (zamišljeno) Danas ću, akobogda, fali nam i šećera... ●●●●

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Marko Misirača

KOORDINATOR FESTIVALA

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI:

Prof.dr. Sulejman Bosto
 Jasmina Čelebić
 Slađana Zrnić

PR FESTIVALA:

Aida Šošić

ŽIRI PUBLIKE:

Saša Živanov
 Selma Rustempašić
 Jasmina Jusufbašić
 Jusuf Hozić Caci
 Nataša Vukadin
 Senad Milanović

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik
 Amel Ugarak, tehn. urednik
 Senada Milanović
 Aida Šošić
 Ermina Musić
 Jasmina Mlačo
 Suad Velagić
 Edin Čatić Bato, fotograf
 Rea Vučić

UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:

Anto Bilić - predsjednik
 Jesenko Muzaferija
 Emir Zec
 Željko Milošević
 Ugarak Sanel
 Suad Velagić
 Dubravka Nikolić
 Almir Alić
 Vahid Duraković

SARADNICI:

Samir Nuhić
 Almir Mujagić
 Jasmin Ždralović
 Jusuf Hozić Caci
 Medina Spahić
 Ines Jusufbašić
 Alma Ždralović

ORGANIZACIONI ODBOR:

Hasan Ajkunić - predsjednik
 Senada Milanović
 Suad Velagić
 Edin Čatić Bato
 Ermina Musić
 Sanel Ugarak
 Nedžad Milanović
 Željko Luledžija
 Antonio Džolan ○
 Samir Nuhić ○
 Amel Ugarak ○
 Vahid Duraković ○

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja
 Edin Čatić Bato
 Azem Duraković

DIZAJN PLAKATA:

Antonio Džolan

UREDNIK INTERNET STRANICE:

Edin Čatić Bato